# خطبه‌های نماز عید سعید فطر - 9 /شهریور/ 1390

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
الحمد لله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی اله الأطیبین الأطهرین المنتجبین سیّما بقیّةالله فی الأرضین.
عید سعید فطر را به همه‌ی شما برادران و خواهران نمازگزار عزیز و به همه‌ی ملت ایران و به امت بزرگ اسلامی در سراسر جهان تبریك عرض میکنیم. از خداوند متعال مسئلت میکنیم که در این روز شریف و مبارك، رحمت خود را، تفضل خود را بر همه‌ی برادران و خواهران مسلمان در سراسر جهان ببارد ؛ طاعات آنها را، عبادات یکماهه‌ی آنها را به احسن وجه از آنها قبول کند و ان‌شاءالله این روز را روز عید واقعیِ امت اسلامی قرار بدهد.
در ماه مبارك رمضان، بسیاری از مردمِ موفق و باسعادت توانستند محصول زیادی را بردارند ؛ محصولی که برای دوره‌ی سال آنها، بلکه در مواردی برای سراسر عمر آنها، دارای برکات خواهد بود. عده‌ای انس با قرآن پیدا کردند، از معارف قرآنی بهره بردند، تدبر کردند ؛ عده‌ای انس و مناجات با خدا را در این ماه برای خودشان رویّه و روش قرار دادند و دلهای خودشان را نورانی کردند. مردم روزه گرفتند ؛ با روزه، در نفس خود صفا به وجود آوردند ؛ که همین صفا و صمیمیت و نورانیت، منشأ برکات بسیاری در زندگی فردی و اجتماعی است. این صفای نفسانی به انسان نیك‌اندیشی میدهد، تطهیر نفس از حسد و بخل و کبر و شهوت میدهد. صفا در نفس انسان، محیط جامعه را محیط امن و امان روحی و معنوی قرار میدهد ؛ دلها را به هم نزدیك میکند ؛ مؤمنان را به یکدیگر مهربان میکند ؛ ترحم به یکدیگر را در میان جامعه‌ی ایمانی گسترش میدهد. اینها همه محصولات ماه مبارك رمضان است برای مردم موفق و باسعادت.
محصول عمده‌ی دیگر این ماه، تقواست ؛ که فرمود: «لعلّکم تتّقون». ( 1) «دستی که عنان خویش گیرد» ؛ معنای تقوا این است. عنان دیگران را گاهی درست میتوانیم بگیریم ؛ اگر بتوانیم عنان خودمان را بگیریم، خودمان را از چموشی، از وحشیگری، از عبور از خطوط قرمز الهی باز بداریم، این هنر بزرگی است. تقوا یعنی مراقبت از خود برای حرکت در صراط مستقیم الهی ؛ یافتن علم و معرفت و بصیرت، و بر اساس علم و معرفت و بصیرت، حرکت کردن.
خوشبختانه جامعه‌ی ما در ماه رمضان از این افراد باسعادتی که توانستند این برکات را کسب کنند، بسیار داشت. میشود گفت چهره‌ی غالب کشور و مردم ما بحمدالله چنین چهره‌ای بود. در مجالس گوناگون، در مجالس ذکر و دعا، در مجالس تلاوت قرآن، در شبهای قدر، در مراسم گوناگون - آنجوری که ما خبرهایش را دنبال کردیم، تصویرهایش را دیدیم، اطلاع پیدا کردیم - جوانهای ما، مردان و زنان ما، طبقات مختلف ما، گروه‌های مختلف اجتماعی ما، با رویّه‌های مختلف، با سلیقه‌های مختلف، همه بر سر این سفره‌ی ضیافت الهی در ماه رمضان جمع شدند و همه بهره بردند.
اگر شاعر یك روزی میگفت «دستی که عنان خویش گیرد / امروز در آستین کس نیست»، اما در زمان ما دستهائی که عنان خود را بگیرند، کم نیستند. این جامعه‌ی جوان کشور، این مجموعه‌ی نسل باطراوتِ بر روی کار آمده‌ی کشور، در راهِ درست حرکت میکنند، تمرین تقوا میکنند ؛ این برای آینده‌ی این کشور، بلکه آینده‌ی امت اسلامی مژده‌ی بزرگی است.
آنچه لازم است، این است که ما این دستاوردها را حفظ کنیم، این محصول را حفظ کنیم ؛ نگذاریم صاعقه‌ی گناه، این خرمن ارزشمند محصول را آتش بزند و از بین ببرد. راه خدا را، راه توجه را، راه صفای نفس را، راه انس با قرآن را، راه باز نگهداشتن رابطه‌ی خود با خدا، درد دل کردن به خدا و گفتن به خدا را به روی خودمان باز نگه داریم. اگر شما با خدا حرف زدید، خدا هم با شما حرف میزند ؛ «فاذکرونی اذکرکم». ( 2)
پروردگارا! به محمد و آل محمد جامعه‌ی ما را همواره جامعه‌ی قرآنی، جامعه‌ی باصفا، جامعه‌ی اهل محبت و وداد، جامعه‌ی هماهنگ و همدل قرار بده. پروردگارا! این ملت بزرگ را، این جوانان عزیز را به آرزوهای بلند و آرمانهای

ارزشمندشان برسان ؛ آنها را بر دشمنانشان پیروز کن. پروردگارا! قلب مقدس ولی‌عصر را از ما خشنود بفرما ؛ ما را مشمول دعای آن بزرگوار قرار بده. پروردگارا! روح مطهر امام بزرگوارمان و ارواح طیبه‌ی شهدا را از ما راضی و خشنود بفرما.

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
والعصر. انّ الانسان لفی خسر. الّا الّذین ءامنوا و عملوا الصّالحات و تواصوا بالحقّ و تواصوا بالصّبر. ( 3)

خطبه‌ی دوم

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
و الحمد الله ربّ العالمین نحمده و نستعینه و نستغفره و نتوکل علیه و نصلّی و نسلّم علی حبیبه و نجیبه سیّد خلقه سیّدنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی ءاله الأطیبین الأطهرین المنتجبین سیّما علیّ امیرالمؤمنین و الصّدّیقة الطّاهرة و الحسن و الحسین سیّدی شباب اهل الجنّة و علیّ‌بن‌الحسین و محمّدبن‌علیّ و جعفربن‌محمّد و موسی‌بن‌جعفر و علیّ‌بن‌موسی و محمّدبن‌علیّ و علیّ‌بن‌محمّد و الحسن‌بن‌علیّ و الخلف القائم المهدیّ حججك علی عبادك و امنائك فی بلادك و صلّ علی ائمّة المسلمین و حماة المستضعفین و هداة المؤمنین.

در خطبه‌ی دوم، یك اشاره‌ای بکنیم به وضع خودمان و وضع دنیا. اولاً لازم میدانم از ملت شریف و عزیزمان به خاطر حضور ارزشمند و باشکوه در راهپیمائی روز قدس تشکر و تقدیر کنم. من قابل نیستم که بخواهم از این ملت بزرگ تقدیر یا تشکر کنم ؛ صاحب چیزی هم نیستم ؛ متعلق به خود مردم است ؛ برای خودشان کردند و درست قدم برداشتند. ما لازم است خدا را شکر کنیم، به خاطر این بصیرت عمومی، این همت عمومی، این انگیزه‌ی گسترده‌ی در دلهای زن و مرد مسلمان. امسال روز قدس، روز بسیار پرشکوهی بود. حوادثی که در منطقه اتفاق افتاده است، موجب شد برخی ملتهای مسلمان دیگر هم امسال بیش از سالهای گذشته در این آزمایش بزرگ، در این حرکت عظیم ضد استکباری همراهی کنند. امیدواریم خداوند متعال شرّ وجود صهیونیستهای ظالم و خونخوار را از سر فلسطینیان و از سر منطقه کم و کوتاه کند.
همچنین به خاطر حضور معنوی مردم در مراسم ماه رمضان، باز لازم است خدای متعال را سپاسگزار باشیم و شکر کنیم. آنجوری که گزارش دادند، امسال حضور مردم در مراسم مختلف ماه رمضان، یك حضور بسیار چشمگیر و بسیار گسترده‌ای در سراسر کشور بوده است ؛ که این هم نشانه‌ی رحمت خداست، نشانه‌ی لطف خداست. هر وقت دیدید توفیقی به شما دست میدهد که میتوانید یك کار صالح را، یك حسنه را انجام دهید، خدا را شکر کنید ؛ چون این نشانه‌ی آن است که خدای متعال به شما لطف دارد، توجه دارد، به شما توفیق میدهد. آن وقتی که بی‌توفیق میمانیم، باید به خود بلرزیم، بترسیم، به خدا پناه ببریم، مراقب باشیم ببینیم چه گناهی از ما سر زده است که خدا توفیقش را از ما سلب کرده است. امسال بحمدالله توفیقات الهی گسترده بود. از این فضای معنوی استفاده کنیم.
به ملت عزیزمان بارها عرض کردیم که امروز ما به چند چیز احتیاج داریم: اول، اتحاد و همدلی میان مردم با یکدیگر، و میان مردم با مسئولین، و میان مسئولین با یکدیگر. این، نیاز بزرگ کشور ماست. امروز دنیا دارد یك بخش مهمی از تاریخ خود را میگذراند. ما باید در این فصل، در این بخش، در این مقطع، خیلی بهوش باشیم، خیلی مراقب باشیم ؛ بفهمیم چه کار داریم میکنیم. اگر در بین خودمان کدورتها و بددلی‌ها و بدجنسی‌ها و ناسازگاری‌ها وجود داشته باشد - چه بین آحاد مردم، چه بین مسئولین و مردم، چه بین مسئولین با یکدیگر - نخواهیم توانست به این وظائف بزرگی که امروز متوجه به ماست، عمل کنیم. این یك توصیه‌ی مهم است، یك ضرورت اصلی است.
ضرورت دیگر، احساس کار و تحرك است. همه‌ی کشور، همه‌ی آحاد مردم، همه‌ی مسئولین - که «کلّکم مسئول» ( 4) - بایستی تحرك و نشاط کار داشته باشند. باید از خودمان تنبلی و توانی و زمینگیری را دور کنیم. امروز به کار

نیاز هست ؛ کار علمی، کار اقتصادی، کار سیاسی، کارهای بزرگ اجتماعی. هر کسی در هر جا هست، میتواند برای خودش برنامه‌ی کاری را تعریف کند ؛ این یکی از ضرورتهاست، که امیدواریم خدای متعال به همه‌ی ما توفیق بدهد. امسال ما در آخر سال، انتخابات را داریم. انتخابات همیشه در کشور ما تا حدودی یك حادثه‌ی چالش‌برانگیز است. اگرچه در مقایسه‌ی با انتخاباتهائی که در بعضی از کشورهای دنیا - چه کشورهای به اصطلاح پیشرفته، و چه بعضی از کشورهای دیگر - برگزار میشود، که تویشان چه خباثتها، چه خیانتها، چه درگیری‌ها، حتّی چه کشت و کشتارها اتفاق می‌افتد، بحمدالله این حوادث در کشور ما نیست، اما بالاخره یك چالشی است ؛ مردم را متوجه میکند. مراقب باشید این چالش به امنیت کشور صدمه نزند. انتخابات که مظهر حضور مردم است، مظهر مردم‌سالاری دینی است، باید پشتوانه‌ی امنیت ما باشد. نباید اجازه داد که این چیزی که ذخیره‌ی امنیت است، پشتوانه‌ی امنیت است، به امنیت ما صدمه وارد کند. دیدید، حس کردید، از نزدیك لمس کردید آن وقتی را که دشمنان میخواهند از انتخابات علیه امنیت کشور سوء استفاده کنند. باید همه مراقب باشند، همه بهوش باشند. آحاد مردم، مسئولان گوناگون، منبرداران سیاسی، کسانی که میتوانند با مردم حرف بزنند، همه مراقب باشند، مواظب باشند ؛ از انتخابات مانند یك نعمت الهی پاسداری کنند. البته ما حرفهای گوناگونی درباره‌ی انتخابات داریم که در زمان خود به مردم عرض خواهیم کرد.

دنیای اسلام هم در این ماه‌های اخیر، حوادث بزرگی را دارد از سر میگذراند. دنیای اسلام عظمت حضور مردم در صحنه را به همه‌ی جهانیان و به همه‌ی تاریخ نشان داد. یك بار در سی و دو سال قبل از این، ملت ایران این عظمت را، این اقتدار بزرگ را نشان داد. مردم ما با تنِ خودشان جانها را کف دست گرفتند و در خیابانها وسط میدان آمدند و توانستند تحولی ایجاد کنند که مسیر تاریخ منطقه را، بلکه به یك معنا مسیر تاریخ جهان را تغییر داد. امروز بار دیگر مردم در صحنه هستند. حضور مردم در صحنه، گره‌های ناگشودنی را، قفلهای بازنکردنی را باز کرد. کی فکر میکرد عوامل آمریکا و صهیونیسم در منطقه، یکی پس از دیگری سقوط کنند؟ کی فکر میکرد دستی هست که بتواند این بتها را بشکند؟ اما این دست، بود. این دست، دست ملتها بود. همه باید به امت اسلامی با این چشم نگاه کنند. امت اسلامی چنین دست مقتدری دارد ؛ آن هم با اتکاء به ذکر الهی، با گفتن تکبیر، با گفتن نام خدا و آوردن یاد خدا، این نشاط و اقتدار را پیدا کردند و این کار را کردند ؛ کار عظیمی است.

البته مسائل به اینجا تمام نشده است و تمام نمیشود ؛ این شروع است، این آغاز یك راه طولانی است. ملتها باید هوشیار باشند. ما همین تجربه را داریم. بعد از آنکه صحنه‌ی انقلاب، با آن عظمت و شکوه، از حالت انقلابیِ خودش خارج شد و حکومت و دولتی بر سر کار آمد، فوراً راه افتادند، برای اینکه بیایند ؛ شاید بتوانند با شیوه‌های خودشان و ترفندهای خودشان امور را قبضه کنند ؛ بر روی موج سوار شوند ؛ از موقعیتِ پیش‌آمده باز سوءاستفاده کنند.

هوشیاری ملت و رهبری پیامبرگونه‌ی امام بزرگوار ما نگذاشت. ملتهای مسلمان، چه در مصر، چه در لیبی، چه در تونس، چه در یمن و چه در بقیه‌ی کشورها، امروز این هوشیاری را احتیاج دارند. باید نگذارند پیروزی‌هائی که به دستشان آمده است، به وسیله‌ی دشمنان مصادره شود. فراموش نکنند ؛ آنهائی که امروز در صحنه‌ی لیبی حضور پیدا کردند و خودشان را صاحب قضیه میدانند، همان کسانی هستند که تا چند صباح قبل با همان کسانی که بر ملت لیبی ستم میکردند، می‌نشستند و همپیاله میشدند. امروز آنها آمده‌اند و میخواهند از موقعیت استفاده کنند ؛ ملتها باید هوشیار باشند، بیدار باشند.

البته ما از وضع بحرین بسیار نگرانیم. به مردم بحرین جفا میشود، ظلم میشود ؛ وعده‌هائی داده میشود، اما به آن وعده‌ها عمل نمیشود. ملت بحرین، ملت مظلومی است. البته هر حرکتی، هر اقدامی وقتی برای خداست، وقتی عزم و اراده پشت آن هست، این حرکت به طور قطع به پیروزی خواهد رسید ؛ این در همه جا صادق است، در آنجا هم صادق است.

مطلب آخر درباره‌ی سومالی است. غصه‌ی بزرگی که امروز بر دل ما سایه افکنده است، غصه‌ی مردم سومالی است. خوشبختانه مردم ما خوب وارد میدان شدند، خوب کمك کردند ؛ اما هرچه میتوانید - مسئولین و غیر مسئولین - ان‌شاءالله کمك کنید تا خدای متعال این گرفتاری را هم برطرف کند.

پروردگارا! به محمد و آل محمد امت اسلامی را، ملتهای مسلمان را روزبه‌روز با عزت و شرفِ بیشتر قرار بده.

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
اذا جاء نصرالله و الفتح. و رأیت النّاس یدخلون فی دین الله افواجا. فسبّح بحمد ربّك و استغفره انّه کان توّابا. ( 5)

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

1) بقره: 183
2) بقره: 152
3) عصر: 1 - 3
4) جامع‌الاخبار، ص 119
5) نصر: 1 - 3